

Lov og Evangelium

Nr. 6

JULI/AUGUST 2009

45. årgang

Den angrende røveren

Av Andreas Fibiger

Den angrende røveren har trøstet mange mennesker, men han må likevel ikke bli til en sovepute for noen. Det sørger den andre røveren for, han som hang så nær. For ham ble Jesus bare en anstøtsstein og en forargelsens klippe. Vil noen på dårlig vis trøste seg med at røveren likevel ble frelst i siste øyeblikk, så husk at den andre røveren taler et likeså kraftig språk om å ikke utsette sin omvendelse, og om å kjenne sin besøkestid. Det var sikkert første gang i sitt liv at røveren møtte Jesus, og han er derfor et eksempel på en som kom straks, og ikke på en som utsetter så lenge som mulig. Pass derfor på at du ikke misopfatter ham!

Kan bli for sent

Om omvendelse i dødsøyeblikket er det blitt sagt: «Det er som å gi Gud djevelens levninger». Uttrykket er drastisk. Men hvor mange er det ikke som fortærer sin kraft i sine lyster og som når dødens angst trykker hjertet, byr Gud de usle stumpene! Det er ikke sømmelig, og det er ikke redelig. Hør nå tre ting! Tror du det er en Gud i

himmelen som har skapt deg i sitt bilde og som du skal stå til regnskap for innfor hans trone, er det ikke redelig

Gustave Doré: Den bortkomne sønn ble møtt av sin far

«For hver den som påkaller Herrens navn skal bli frelst» (Rom 10:13)

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Ingar Gangås

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger,
Rolfesnes, 5420 Rubbestadneset
Tlf. 53 42 92 14 – Mobil 412 45 598
E-post: magne.ekanger@bluezone.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytre misjonsarbeid i Moldova.

Formann: Dag Rune Lid, Furuflaten 30
5600 Norheimsund. Tlf. 56 55 26 72
E-post: drlid@online.no

Sekretær: Ingar Gangås,
Furustua, 7690 Mosvik
Tlf. 74 06 46 50 – Mobil 901 51 234
E-post: ingang@c2i.net

Kasserer: Sara Heian, Fossnes-
veien 13A, 3160 Stokke.
Mobil 938 49 087 – E-post: sara@heian.se
Bankgiro: 3000 22 26193
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesvn. 13B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65
Bankgiro: 3000 16 68516
E-post: bibelskolen@nll.no
Rektor: Per Bergene Holm
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

Redaksjonelt

I dette nummeret finner du årsmeldingen fra Landsstyret (side 5), meldingen fra misjonsarbeidet i Moldova (side 15), og fra bibelskolen (side 17).

Skal arbeidet ved Bibelskolen på Fossnes, møtene rundt om i vårt eget land og på misjonsmarken ha noen framtid, må det bli på Ordets grunn – i tillit til at det alene kan vekke, gjenføde og bevare. Vi trenger tid til stillhet og ettertanke over en åpen bibel. Slik vil kraften fra evangeliet flyte ut til grenene, så vi grunnfestet i troen kan stå støtt når stormen kommer.

Skandinavia kan snart oppleve en ytre forfølgelse, slik de kristne i Moldova gjør. La oss takke for friheten vi har! Glem heller ikke å be for våre lidende trossøsken, både i Moldova og andre steder. Be spesielt om at Boris Moser må bli satt i frihet, og at det som skjer med ham må bli til frelse og velsignelse!

Neste nummer av bladet kommer i midten av september.

mot ham at du går og forspiller din kraft på syndens vei. Og tror du Jesus Kristus er Guds Sønn og verdens frelser, og at han hang på sitt kors for å frelse deg fra helvetes fortapelse, er det ikke redelig mot ham om du ikke

gir ham ditt hjerte nå og vier ditt liv til hans tjeneste. Og tror du at du har en udødelig sjel som skal leve evig, er det ikke redelig imot deg selv hvis du piner og utsulter din sjel og ikke gjør ditt ytterste for å skaffe deg visshet om du er kjøpt eller solgt, frelst eller for-tapt. – Ja, har jeg ikke rett i disse tre tingene? Tror du det er noe som svarer seg mindre enn det å være uredelig i forholdet til Gud og seg selv?

Det er sagt: «Det fortelles i hele bibelen bare om én omvendelse i dødsstunden, bare én, for at ingen skal fortvile, men også bare én, for at ingen skal lulle seg inn i søvn med det».

Og Martin Luther sier: «En sann omvendelse er aldri for sen, men en sen omvendelse er sjelden sann».

*Lev for Jesus, gi din frelser,
livets vakre ungdoms vår!
Gi ham òg din manndoms styrke,
gi ham alderdommens år!*

(Lina Sandell)

Korset setter skille

Presten Otto Funcke forteller at han på en kirkegård så to gravsteiner som sto ved siden av hverandre. På den ene sto «vergeben» (tilgitt), på den andre «vergebens» (forgjeves). Det var en ubetydelig forskjell, men likevel så stor som fra himmelen til helvete. Under den ene steinen lå en ung kvinne. Hennes skjønnhet ble hennes ulykke. Hun falt og sank dypt i synden, men i fengslet ble hun omvendt og fant tilgivelse ved korsets fot hos Jesus. Hvem som ligger under den andre, vet jeg ikke, sier han, men det er nok en av de mange som forgjeves mottok tilbudet om Guds nåde. Slik står det skrevet i Guds bok over hvert menneske: vergeben eller vergebens. Og det ville ikke hjelpe deg om alle menneskene sa «tilgitt» hvis Gud sier «forgjeves». Det hjelper ikke om klokene ringer vemodig, og sørgemarsjen bruser fra orgelet, om presten priser deg salig, og om koret istemmer: →

Innholdsfortegnelse – Lov og Evangelium, juli/august 2009

Den angrende røveren. Av Andreas Fibiger	side 1
En liten stund igjen.	
Årsmelding fra Landsstyret 2008/2009	side 5
Skatten i himmelen. Av Ingar Gangås	side 7
Mens vi venter på Jesu gjenkomst (V). Av Per Bergene Holm	side 9
Uthaldande i bøn. Av Dag Rune Lid	side 12
En åpen dør – tross motstand.	
Årsmelding for Moldova	side 15
Guds ord renner så stille.	
Årsmelding fra bibelskolen	side 17
Nytt fra bibelskolen. Av Per Bergene Holm	side 19
Det onde hjertet. Barnestykke av Johannes Thorvaldsen	side 20

«Lykksalig, lykksalig» hvis Gud holder liktale over deg ut fra denne teksten: «Du dåre!» (Luk 12:20). Dårskap var ditt liv, for du forsømte å sørge for at din sjel ble frelst. Jesus sier: «I dag skal du være med meg til Paradis!» Det kan han si alltid. Til Sakkeus lød det: «I dag vil jeg gjeste ditt hus», og til den rike bonden: «I natt kreves din sjel av deg». Denne dagen er den siste for mange. I natt kreves mange sjeler. Denne dagen bringer noen til Paradis, og andre...! Hva skulle så Gud skrive på din gravstein om det måtte bli nå i dag?

Sann omvendelse

Om denne røveren vet vi ellers ingen ting. (...)

Det er dem som har ment at vi kan gjøre som røveren, bare si det som han sa, så må vel det være nok til min frelse. Men i virkeligheten gjennomlever denne røveren en regulær omvendelse. Det er ikke bare ord han sier, men du finner nettopp de typiske kjennetegnene på en sann omvendelse hos ham: først syndserkjennelsen og syndsbejennelsen: – Vi henger her med rette og får det vi har fortjent! Så behovet for nåde og en plass i Guds rike, og dernest den levende troen som henvender seg i bønn til Jesus, – ja, til

og med det nye sinnelag viste seg hos ham, det som alvorlig må irttesette sin tidligere venn og som minner ham om hans store ansvar.

Plass ved Jesu hjerte

Også vi må oppleve det samme som denne røveren: en hel synd og en hel nåde. Hvis Gud gjorde med oss etter det vi hadde fortjent, forkastet han oss fra sitt ansikt og slo oss ned i helvete, og da måtte vi si: i meg selv er jeg skyldig til å gå fortapt, men av nåde ber jeg om en plass i Guds rike. Ikke en plass bare så vidt innenfor døren, som det av og til lyder når man vil være riktig ydmyk, for det er det ikke noe som heter i Guds rike. Der er alle plassene helt inne ved Guds hjerte. Jeg vet ikke om du kjenner synden til bunns? Gjør du ikke det, lærer du heller aldri hele nåden å kjenne. Men den som er blitt bøyd dypt ned under syndeskylden, og som i tro våger å be samme bønn som røveren, han blir hilst med Jesu smil og hører hans røst: – Du skal nok få en plass hos meg i Paradiset!

Det ordet fikk røveren. Da han angret sin synd og ba om en plass i Guds rike, sa Jesus til ham: – Den skal du få, og den skal du få i dag! Se det er frelse!

Og da ble denne røveren Jesu æresfølge, ikke bare til Golgata, men like inn i Paradis.

*Fra boken «Guds Lam»,
Lunde forlag, 1987.*

*Språklig bearbeidelse og
undertitler ved I.G.*

www.josafat.no

En liten stund igjen

Årsmelding fra Landsstyret 2008/2009

«For ennå er det bare en ganske liten stund igjen, så kommer han som komme skal, og han skal ikke dryge.»

Heb 10:37

Jesus kommer snart og uventet. Det store spørsmålet er om han vil kjenne oss når han kommer. Frafallet er stort. Hedenskapet er i ferd med å innta misjonslandet Norge på nytt. Søvnene blant de troende brer om seg, og det er så lett at hjertet blir kaldt. Hvordan står det til i vår sammenheng? Er du rede til å møte din Gud? Det er viktig at Ordet får føre oss til Jesus. Brudgommen kommer snart for å hente sin brud.

Guds ord alene gir styrke

I denne tid er det livsnødvendig å spise sitt åndelige brød. Uten mat og drikke vil du ikke klare deg lenge. Dersom du ikke får næring fra Guds ord, men forsømmer den daglige bibellesning og samværene om Ordet, vil du snart miste både smaken og be-

hovet. Til slutt vil du ikke ha behov for åndelig mat lenger, og livet ebber ut.

«Stå opp og et! Ellers blir veien for lang for deg» (1Kong 19:7), ble det sagt til profeten Elias da han holdt på å gi opp i motløshet og kjente seg så alene tilbake. Han stod opp og spiste og drakk (19:8). Da fikk han styrke til å gå videre. Vi trenger å oppmuntre hverandre til husandakt og samlinger om Guds ord. Bare ved at Ordet får bevare oss, kan vi være tro mot det kall og oppdrag Gud gav oss – helt til han kommer. Ennå er det mange unådde både i vårt eget land og på misjonsmarken. Guds ord alene kan skape vekkelse. La oss så det ut – rikelig – mens det ennå er dag!

Forkynnere og gjestetalere

De som har forkynt Guds ord for oss på møteuker, bibelhelger og stevner dette året har vært: Sigbjørn Agnalt, Erik Asdahl, Per Bergene Holm, Kristian Fagerli, Konrad Fjell, Martin Fjære, Lars Fossdal, Asbjørn Fosslie, Norvald Frafjord, Immanuel Fuglsang, Ingar Gangås, Reidar Heian, Göran Holmgren, Rune Karlsson, Egon Kattner, Steinar Kvalvik, Dag Rune Lid, Helge Mangelrød, Dagfinn Natland, Gunnar Nilsson, Karl Notøy, Karl Riis, Odd Eivind Stensland, Rune Söderlund, Gunnar Soppeland, Bjørn Valde og Trygve Wold. I tillegg har flere talt ved enkeltmøter. Vi er svært

Møteoversikt

for høsten kommer i neste nummer av bladet.

Ta kontakt med sekretæren dersom det er nye plasser som gjerne ønsker besøk!

takknemlige for hjelpen vi har fått fra gjestetalere fra andre arbeidslag.

Arbeidet i Norge

Arrangement utenom vanlig møtevirksomhet har, siden hovedsommerskolen på Fossnes, vært sommerskolen på Laberget leirsted på Skogn i Nord-Trøndelag, bibelhelg på Solgry i Hordaland, kortbibelkurs og nyttårs-samling på Fossnes, pinsesamlinger i Mosvik (Nord-Trøndelag), Skiptvet (Østfold) og Skjæveland (Rogaland), barneleir på Fossnes og ungdomsleirer både sommer (Farris) og vinter (Hermannstølen i Valdres). Oppmøtet til de ulike samlingene har vært godt, og det er ekstra fint å se all ungdommen og de unge familiene. Det er vår bønn at Ordet får virke til frelse og kalls-troskap.

«Lov og Evangelium» utkommer med 10 nummer i året. Vi ønsker at bladet skal være oppbyggelig, til trøst og formaning, undervisning og sjele-sorg, og at det kan nå inn til både unge og eldre.

Bibelskolen

Søknaden til bibelskolen har tatt seg opp de siste årene, og det er et stort takkeemne at så mange unge vil prioritere å sette seg ned med Guds ord over en lengre periode. (Se egen rapport fra bibelskolen!) Vi trenger et misjonsfolk som kan være med og be for lærere, det øvrige personale og elevene. Åndskampen er stor, og vi har en sjelefiende som hele tiden er ute etter å myrde og ødelegge. Vær med og be om

Møteuke

Odd Eivind Stensland
besøker Fogn
onsdag 26. - søndag 30. august

åndsmakt over undervisningen og stillhet og ro til å fordype seg i Ordet!

Moldova

Misjonsarbeidet i Moldova er inne i en alvorlig krise. Forholdet til myndighetene er svært anspent, og vi må bare rope til Gud om at han må bevare den hardt prøvede lutherske kirken i landet. (Se egen rapport fra misjonsarbeidet!) Landsstyret vil be misjonsfolket om å være med i bønn slik at vi får ta de rette beslutninger for arbeidet framover.

Landsstyret

Siden forrige årsmøte har Landsstyret hatt fire møter og behandlet 27 saker. Dag Rune Lid (formann), Karl Bø (nestformann), Sigbjørn Agnalt, Ingar Gangås og Reidar Heian har møtt fast, med John Flaten som første varamann. Andre og tredje varamann har vært Tollef Fjære og Magne Ekanger.

Så vil vi benytte anledningen til å takke alle dere som har stått trofast med oss i bønn og offer også dette året.

For Landsstyret:

Dag Rune Lid, formann
Ingar Gangås, sekretær

Skatten i himmelen

Av Ingar Gangås

«Da så Jesus på ham og fikk ham kjær. Og han sa til ham: *En ting mangler du: Gå bort og selg alt du eier, og gi det til de fattige. Så skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg!*»
Mar 10:21

Den unge mannen som kom og falt på kne for Jesus var dypt elsket. Men han manglet det viktigste. Han sto utenfor Guds rike. Nå visste han at Jesus var en stor læremester. Derfor henvendte han seg til ham med sitt store spørsmål: Hva skal jeg gjøre for å arve evig liv? Han var villig til å gjøre alt, bare han kunne få fred med Gud.

Selvforbedringens vei

Dette var sikkert en prektig ungdom. Det kan se ut til at han hadde gjort sitt beste for å bli bedre. Ingenting var overlatt til tilfeldighetene. Han hadde ikke løyet og bedratt. Heller ikke skadet eller levd i hor med noen. Sine foreldre hadde han hedret. Men det var likevel en gnagende uro i hans indre, noe som manglet. Dersom Jesus kunne fortelle ham hva mer han måtte gjøre, skulle han ta fatt på det også.

Rikdommens fare

Da gikk Jesus rett på sak: Du må selge alt du eier, kom så og følg meg! Rikdommen hans sto i veien. Han var meget rik. Det betyr at det ikke var plass for Jesus. «For hvor din skatt er,

der vil også ditt hjerte være», sier Jesus (Mat 6:21). «Ingen kan tjene to herrer. For enten vil han hate den ene og elske den andre, eller han vil holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene både Gud og Mammon» (v. 25).

Dette ble for mye for ham. Trist til sinns gikk han sorgfull og bedrøvet bort. Jesus lot ham gå. Han sprang ikke etter ham, slik vi kanskje ville ha gjort. Jesus var kompromissløs. Det var enten eller. Til og med disiplene var forferdet over Jesus.

Konkurs på alt sitt eget

Hva skal vi lære av dette? Jesus vil ha førsteplassen i ditt liv. Han kan ikke dele ditt hjerte med noen. Han vil ha det helt og fullt. Enten hører du Jesus til, eller du tilhører deg selv. Menneskehjertet har denne verden kjær på grunn av syndefallet. Egoismen gjennomsyrer alt. Dette må du frelses fra. Bibelen kaller det å miste seg selv. Bare den som går fallitt på alt sitt eget, har bruk for Jesus. Det er de fortapte. De er villige til å selge alt bare de kan få del i frelsen i Jesus Kristus.

Det er mange som vil til himmelen. Men de vil berge seg selv. Når to land har vært i krig, hender det at den som har tapt, må kapitulere. Det er stor forskjell på fredsforhandling og full kapitulasjon. Du kan ikke forhandle deg

fram til fred med Gud. Nei, Guds rike vinner du bare ved at du overgir deg til ham.

En slik kapitulasjon sitter langt inne. Du må inn gjennom omvendelsens trange port. «Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye enn for en rik å komme inn i Guds rike», sa Jesus om den rike unge mannen (Mar 10:25). Da ble disiplene enda mer forskrekket, og de spurte: «Hvem kan da bli frelst?» (v. 26). Jesus svarte dem: «For mennesker er det umulig, men ikke for Gud. For alt er mulig for Gud!» (v. 27).

Når du har mistet troen på deg selv, får du klynge deg til at Jesus holder.

Rettelse

Trykkeriet forvekslet bilde av Jimmy Sandström fra Umeå, og Marcus Söderberg fra Skellefteå, i bibelskoleinnsticket i forrige blad. Vi beklager dette.

Det var Marcus som hadde skrevet stykket «I natt kreves din sjel av deg».

Kall til Moldova

Marcus Söderberg er gift med Ida (Nilsson). Etter bibeskoleåret på Fossnes, flyttet de inn i eget hus i Nybro, og ble velsignet med en liten gutt.

De er åpne for å reise ut som misjonærer til Moldova hvis forholdene legger seg til rette for det. La oss huske familien i bønn! *Red.*

Uten at du har fortjent det, gir han deg hele frelsen gratis. Dette kan han gjøre fordi han har betalt alt ved sin stedfortredergjerning.

Behov for Jesus

I lignelsen om skatten i åkeren (Mat 13:44), står det om han som fant den kostbare perlen at han solgte alt han eide for å kjøpe åkeren. Han måtte sikre seg skatten. En slik verdi har himmelriket. Alt annet blekner i forhold. Den som er i nød på grunn av sin store synd og skyld for Gud, har bare ett ønske: finnes det redning for meg hos Gud? Er det syndsforlatelse å få?

Har du dette nødrops i ditt hjerte? Du skal vite at Jesus er kommet for å søke og frelse det som er fortapt. Jesus tok din plass for at du kan innlemmes i hans rike. Han har båret din tunge syndebyrde opp på Golgata kors. Gjelden er betalt. Han tok straffen for alle dine synder. Guds vrede rammet ham i stedet for deg. Og ikke nok med det: Han har oppfylt loven og levd et fullkomment liv. Alt dette kan bli ditt. Han innbyr alle.

Frelese ved Jesus alene

Fortellingen om den rike unge mann skal lære oss at frelsen er for dem som ikke kan frelse seg selv, men som trenger Jesus. Du blir ikke frelst ved å *gjøre*, men ved å *høre* og ta imot det som *er* gjort. Da har du del i arven, himmellengselen er skapt og du ser fram til å møte Jesus for å se ham ansikt til ansikt. Inntil han kommer, kan du ikke la være å vitne for andre om skatten i himmelen.

Mens vi venter på Jesu gjenkomst (V)

Av Per Bergene Holm

2Tes 2:3b-12

Og syndens menneske skal bli åpenbart, fortapelsens sønn

Av sammenhengen ser vi at syndens menneske skal stå fram som en moden frukt av frafallet. Apostelen bruker ikke navnet Antikrist, men det er ham han taler om. Han skal oppstå innenfor kristenheten på en forunderlig og oppsiktsvekkende måte. Han skal bli åpenbart, står det. Når tiden er inne, og det er modnet fram, skal han framstå og bli mottatt med religiøs begeistring, som menneskenes frelser og herre. Han vil være en frelser helt i pakt med menneskenes begjær og ønskedrømmer, en som vil oppfylle det naturlige menneskes religiøse og kjødelige lengsel.

Han er den som står i mot og som opphøyer seg over alt som blir kalt gud eller helligdom, så han setter seg i Guds tempel og utgir seg selv for å være Gud

Selv om han bare er et menneske, vil han stå Gud og hans ord imot, opphøye seg selv og sette all guddommelig autoritet til side, i det han selv gjør krav på å bli aktet og fulgt som Gud. Det er jo slik den frafalne kristenheten framstår i dag, i det den står Gud og hans ord i mot, avsetter Gud og hans autoritet i Skriften, og innsetter seg selv som Gud med guddommelig autoritet og krav på lydighet. Slik

banes veien for syndens menneske, som skal opptre med krav på guddommelig autoritet.

Og nå vet dere hva det er, det som holder igjen, slik at han først skal bli åpenbart når tiden for dette er inne

Apostelen Paulus har talt om disse ting for tessalonikerne tidligere, så de vet hva og hvem det er som holder igjen og hindrer Antikrists framtreten på historiens arena. Nå gjentar ikke apostelen hva dette er, og derfor tror jeg heller ikke vi trenger å vite det.

Og selv om Antikrist, den lovløse, ennå ikke er åpenbart, men holdt tilbake, er lovløshetens hemmelighet allerede virksom. Åndsinnflytelsen som den lovløse representerer og som skal bane vei for ham, er allerede tilstede i verden.

For lovløshetens hemmelighet er alt virksom, bare at den som nå holder igjen, må bli tatt bort

Vi må ikke tenke at Antikrists ånd skal innebære anarki og oppløsning av den ytre samfunnsorden. Tvert i mot sier Skriften oss at det skal bli en ensretting som aldri før. Og vi vet også av erfaring at der hvor hjertene ikke lenger ved troen og kjærligheten er bundet til Gud og hans ord, der er det ikke tall på de lover og forordninger

som må til for å holde en ytre orden. Lovløsheten kjennes på et utall lover som aldri kan skape lovlidighet, bare et skinn av rett.

Samtidig skal vi nok med lovløshetens hemmelighet også forstå at de lover og forskrifter som kommer, vil nettopp innebære et frafall fra Guds ord og bud. Synd og opprør mot Gud og hans ord blir det normale og noe hele samfunnet vil preges av og ordnes etter, med loven i hånd. Det er jo det vi ser i dag gjennom abortlov, ekteskapslov, skolelover og så videre.

Da skal den lovløse åpenbares, han som Herren Jesus skal ødelegge med sin munns ånde, og tilintetgjøre når hans gjenkomst åpenbares i herlighet

Før apostelen fortsetter sin tale om Antikrists åpenbaring, gjør han det først klart at Antikrist ikke representerer noen trussel mot Herren Jesus og hans makt. Nei, Jesus skal, ved sin blotte tilsynekomst, ved sin munns ånde, gjøre ende på den lovløse og all hans makt og velde.

Djevelen og Antikrist representerer en stor fare for oss troende. Derfor advares vi sterkt til å stå djevelen i mot, om å ta oss i vare så vi ikke blir ført vill. Men det betyr altså ikke at djevelen og Antikrist utgjør noen trussel for Guds majestet, Jesu Kristi frelsesgjerning og hans endelige seier. Nei, overfor Jesus er den onde en slagen fiende og har alltid vært det. Også vi har seier over ham i Jesu blod.

Den lovløse kommer etter Satans virksomhet med all løgnens makt og tegn og under

Jesus sier at falske messiaser og falske profeter skal stå fram og gjøre store tegn og under (Mat 24:24). Det skal være et kjennetegn ved den religiøse forførelsen i endetiden. De skal føre mange vill, sier Jesus, og bane vei for Antikrist. Det er en satanisk virksomhet som disse falske profetene skal utføre, med bruk av løgnens makt – det er et bedrag. Det vil utgi seg for å være guddommelig, men det er det ikke. Virkelige tegn og under vil nok følge med, slike som presteskapet i Egypt også kunne vise til gjennom sine trolldomskunster. På tross av dette skal ikke alle bli forført.

Det skjer med all urettferdighetens forførelse blant dem som går fortapt, fordi de ikke tok imot kjærlighet til sannheten, så de kunne bli frelst

Forførelsen har ingen makt over dem som har tatt imot kjærlighet til sannheten. Der hvor evangeliet har slukket tørsten, stillet sulten, skapt fred og hvile, glede og takk, der møter forførelsen stengte dører.

Enhver forførelse begynner med frafall fra sannheten! (Rom 1:21-26). Villfarelse og frafall begynner alltid med ringeakt og motstand mot sannheten, mot åpenbaringen Gud har gitt. Villfarelsen skyldes ikke manglende kunnskap i og for seg. Visst er det slik at den som har liten kunnskap, lettere

kan bli ført vill. «Mitt folk farer vill fordi det ikke har kunnskap» (Hos 4:6). Men det er ikke kunnskapsmangelen i og for seg som er årsaken, men hvordan folket stiller seg til kunnskapen det har i sin midte: «Fordi du har forkastet kunnskapen, forkaster jeg deg...» (Hos 4:6). Enhver villfarelse og forførelse begynner med aktiv eller passiv forkastelse av Guds ord, enten likegyldighet og ringekt for Ordet – som viser seg i mangelfull omgang med det – eller direkte motstand mot Ordet. Der hvor Guds åpenbaringsord om frelsen i Jesus ikke blir tatt imot og blir den troendes skatt og glede, rikdom og lyst, der vil villfarelsen få rom.

Derfor sender Gud dem kraftig villfarelse, så de tror løgnen, for at de skal bli dømt, alle de som ikke har trodd sannheten, men hadde sitt behag i urettferdigheten

Mennesket er uhelbredelig religiøst, men likevel søker det ikke Gud i all sin religiøsitet. Mennesket har en hunger og tørst, og denne hunger og tørst ønsker det å få tilfredsstillt. Den som lærer Jesus å kjenne i sannhet, får sin tørst slukket. Det betyr ikke at Jesus tilfredsstiller ethvert behov som dette menneske kan ha, men han stiller den dypeste nød. Han gir liv og frelse og fred med Gud, syndenes forlatelse. Den troende får det derfor som Asaf, som sier: «Hvem har jeg ellers i himmelen? Når jeg bare har deg, begjærer jeg ikke noe på jorden. Om enn mitt kjød og mitt hjerte

svikter, så er Gud mitt hjertes klippe og min del for evig» (Sal 73:25-26).

Hvis evangeliet ikke får inngang slik at tørsten slukkes, vil mennesket fortsatt søke å tilfredsstille sine behov – om det er i materialisme, synd, åndelige opplevelser og erfaringer, eller hva det enn måtte være. Man henger ikke fast ved sin brudgom, men lever i åndelig utroskap, stadig vendt mot det som kan stille ens lengsel og tørst. Og når vranglæren eller forførelsen kommer, er en mottakelig allerede i utgangspunktet.

Slik kommer ikke forførelsen *på grunn* av den liberale teologi eller den karismatiske bevegelse, men kristenfolket forføres fordi det ikke har tatt imot kjærlighet til sannheten! Evangeliet om frelsen i Jesus har ikke fått slukke tørsten i hjertet, mette sjelen og skapt hvile og fred. Det kommer ikke av at det har vært noe galt med evangeliet, at det må «tilpasses» vår tid for å smake det moderne menneske. Tvert imot. En slik holdning til evangeliet vitner nettopp om at man ikke har tatt imot kjærlighet til evangeliet, og må derfor spe på med noe annet. En har blitt lei «den usle maten» og vil ha «kjøtt» å spise, noe som smaker for det naturlige menneske. Dermed vender en seg bort fra evangeliet, og da står veien åpen for forførelsen. Først begynner det med et lite avvik, men snart står døren vidåpen for den verste forførelse og villfarelse.

Forts. i neste nummer

Uthaldande i bøn

Av Dag Rune Lid

Dei femten gongene det i evangelia står om den bedande Jesus, er det ved viktige hendingar. Då tok Jesus ekstra tid til bøn. Til dømes då han vart døypt i Jordan, ved utveljinga av disiplane og ved kampen hans i Getsemane.

Då disiplane såg korleis Jesus bad, seier dei til Jesus: Lær oss å be! Då er det Jesus lærer dei «Fader Vår» – denne mektige bøna som gjev oss himmelen så nær.

Aldri pensjonist

Bibelen vitnar om mange personar som ber. Eg tykkjer det er så fint å lese om Anna Fanuelsdotter. Ho miste mannen etter sju år og hadde grunn til å fortvile, men kva gjorde ho? Ho bøyde seg for Herren sin handlemåte, og deretter står det at ho forlet aldri templet (Luk 2), men tente Gud i faste og bøn dag og natt. No var ho 84 år. Her var hennar kall. I Guds rike vert ein aldri pensjonist, men då kan ein få enno meir tid til å gå inn i ei av dei viktigaste tenestene i Guds rike – bønetenesta.

Tenk om det var mange truande pensjonistar som ville gjere som Anna Fanuelsdotter. Kva ville då skjedd? Då trur eg mange åndelege sigrar kunne vorte vunne i åndskampen. Tenk om det var mange pensjonistar som tok reiserutene til forkynnarane for seg, og nedbad åndsmakt frå himmelen over dei! At dei måtte leve i vekkinga, og

kunne gå med ein vekkende bodskap. Hadde det hatt verknad? Ja, det er eg overtydd om, fordi Skrifta seier: «Be, så skal de få» (Mat 7:7).

Eit underleg bønesvar

No var det 700 år sidan Jesaja hadde forkynt om Guds lidande offerlam som skulle døy for syndarar. Sidan hadde Israel som Guds folk falle djupare og djupare frå Herren. Tida var mørk, men likevel sette Anna Fanuelsdotter si lit til Herren, Ordet og lovnaden.

Kvar dag tente ho Gud i faste og bøn i templet, står det. Skjedde det noko? Ja, det var eit underleg svar ho fekk. Det står om Simeon, som òg kom til tempelet denne dagen, at han vart driven av Den Heilage Ande, og det var nok slik for ho òg. Herren ville vise henne noko denne dagen: Underet frå himmelen – Han som skulle frelse folket frå syndene deira.

Då Josef og Maria kom til tempelet med Jesus, står det så underleg: «I same stunda stod ho òg fram og lovprisa Gud, og ho tala om han til alle dei som venta på utløyning for Jerusalem» (Luk 2:38). I sanning eit forunderleg bønesvar. Ja, ein kunne vel knapt tenkje seg noko større svar på hennar faste og bøn. No kom han endeleg han som skulle berge folket hennar frå syndene deira.

PROGRAM FOR BIBELHELG

25.-27. september 2009

på Solgry Ungdoms- og Misjonscenter, ved Haugesund

Talere: Kristian Fagerli og
Lars Fossdal

Sang: Per Brattgjerd,
Sara og André Heian m.fl.

Ledere: Karl Bø, Per Brattgjerd og
Dag Rune Lid

Påmelding: Aud og John Flaten,
tlf. 69 88 32 95 / 916 36 401

Fredag

Kl. 20.00 Kristian Fagerli

Lørdag

Kl. 10.00 Kristian Fagerli

Kl. 11.30 Lars Fossdal

Kl. 17.00 Kristian Fagerli

Kl. 20.00 Lars Fossdal

Søndag

Kl. 10.30 Kristian Fagerli

Unge og eldre er velkomne til samling om Guds ord!

Måtte det vere mange slike som Anna i landet vårt – unge og gamle som lever i det stille, i Herrens fortrulege råd. Eg trur at opp gjennom tida har mange slike utretta langt meir med sine bønner enn predikanten som samlar tusener. For Guds rike er på mange vis eit omvendt rike, og han arbeider gjennom det som ingenting er og som ikkje er noko i menneskeauge.

Me må sukke til Herren, at han driv ut mange slike til bønearbeid for land og folk. Me treng dei sårt i denne tida – gjerne meir enn nokon gong. Framfor alt treng vi bøn om samvitsvekking over bygdene og byane, så det kan verte himmelske jordskjelv som ristar hjarto og samvit, slik at dei får med Den Heilage Gud å gjere.

De får ikkje...

Men det står noko vemodig i Jakobsbrevet (4:2): «De har ikkje, fordi de ikkje bed». Eg trur det er same skaden mellom mange truande menneske i dag òg. Svevnen har gripe mange hjarto slik at me har slutta å be. Me får alt til å svive utan Guds velsigning.

Djevelen gjer det så travelt for Guds folk at ein trur ein ikkje har tid til å be. Men ein kan sitje ein time å lese avisene eller internett, men å be har ein ikkje tid til. Det var ein som sa at når han hadde det travelt, tok han ein ekstra time til bibel og bøn. Nettopp då treng ein å vandre i dei ferdiglagde gjerningane, slik at ein ikkje slit seg ut med stress og kav. Her ligg noko av skaden i dag òg. →

Uthaldande i bøna

Ole Hallesby tala ein gong om bøna sitt arbeid, og då samanlikna han bøna om vekking med mineborarar i gamal tid. Det tok lang tid å bore hola, og det var uthaldande arbeid for han som slo og han som heldt på boren. Likevel var det heilt nødvendig at arbeidet vart gjort om sprengningsarbeidet skulle få den verknad som var naudsynt. Skal me få djuptgripande samvitsvekkingar, treng me truande kvinner og menn i uthaldande bønearbeid, slik at Anden får bore djupe hol ned i samvita, så vekkinga kan gå djupt og ikkje berre gje overfladiske «smell».

Når Paulus skriv til romarane, seier han: «Ver glade i vona, tolmødige i trengsla, uthaldande i bøna!» (Rom 12:12). Kor me treng denne formaninga i dag òg, me som er så rastause og stressa.

Alle ting

Når Paulus skriv frå fangeholet i Roma, seier han til filipparane: «Gjer dykk inga sut for noko, men lat i alle ting bønemna dykkar koma fram for Gud i påkalling og bøn med takkseing» (Fil 4:6).

Hadde ikkje han som sat i fangeholet grunn til å ha mange suter? Kva skriv han? Gjer dykk inga sut for noko. Han legg det fram for Gud. Begynn heller å takke, seier han.

Me har lett for å avgrense Guds ord og tenkje at bøn i Jesu namn gjeld berre åndelege ting. Men Guds ord

understrekar at me skal få leggje av *alle ting*. Då meinar Herren *alle ting*.

Utan opphald

I brevet til tessalonikarane går Paulus enda lenger: «Bed utan opphald! Takk for alt! For dette er Guds vilje med dykk i Kristus Jesus» (1 Tes 5:17-18).

Takka Gud for alle ting! Det var no ei underleg formaning, tenkjer du gjerne. Eg hørde for ei tid sidan historia om to systre som sat i tysk konsentrasjonsleir under andre verdskrigen. Der fekk dei lus, og den eine byrja å takke Gud òg for dette. Då meinte den andre at no gjekk det over alle støvleskaft. Tenk å takke Gud for noko slikt! Men ho heldt på sitt.

Kva skjedde? Alle som fekk lus blei isolerte, og der inne som dei då blei plasserte vågde ikkje fangevaktarane å kome inn. Ingen av dei ville ha lus. Då kunne dei be og lovsyngje. Det blei som himmel på jord. Slik fekk Gud snu det som menneskeleg sett såg vonlaust og umogleg ut, til den største velsigning.

Takkar du for alle ting? Eg trur ein må ha gått nokre klassar i Herrens oppdragande skule før ein har lært den leksa. Men Guds ord seier det likevel: «Takk for alt! For dette er Guds vilje med dykk i Kristus Jesus». Det er Guds forunderlege vilje at me skal gjere det. Er det ikkje slik? Takken har så ofte snudd mismot til frimot.

Del 4 av 5 om «Bøn i Jesu namn»

En åpen dør – tross motstand

Utdrag fra årsmelding fra Moldova 2008/2009

Det har gått ti år siden Lekmannsmisjonen (NLL) fikk kontakt med den lutherske kirken i Moldova. I løpet av disse årene har Guds ord blitt sådd på flere nye plasser. Mange av medlemmene har flyttet fra landet. Totalt sett er ikke kirken i noen sterkere stilling nå enn for ti år siden. Forsamlingene er små og skrøpelige.

– Vi må arbeide mer slik dere gjør i Norge, sier Vladimir Moser, pastor og leder for kirken.

Hans kone, Natalia, har fortalt ham om NLLs lokale foreninger som vanligvis ikke eier noe eget forsamlingslokale, men samles i hjemmene eller leier møtelokale av andre.

Det viktigste er ikke å bygge kirkebygg eller en ytre organisasjon, men å samle mennesker om Guds ord, om enn de ytre omstendigheter er aldri så skrøpelige.

Fengslingen av Boris Moser

Et forhold som har preget det siste året mer enn noe annet, er fengslingen av Boris Moser, sønnen til Natalia og

Vladimir. Ukjent av hvilken grunn har Boris falt i unåde hos firmaet han har arbeidet i de siste årene. De er åpenbart også ute etter å få kontroll over de eiendommer som er registrert på hans foreldre. Dette er for det meste den lutherske kirkens eiendommer. Familien spør seg om hva som ligger bak fengslingen. Det er sagt rett ut at de ikke vil gi seg med denne saken før hele familien sitter på bar bakke. Spørsmålet er om dette kan være et fordekt angrep på den lutherske kirkens arbeid i republikken. Boris sitter fremdeles i fengsel når dette skrives.

Tiraspol

Luthersenteret og menigheten i denne byen har vært sentrum for arbeidet. Til tross for den traumatiske situasjonen familien Moser har opplevd dette året, har virksomheten i Tiraspol og de andre forsamlingene gått mer eller mindre som før. Guds-tjenestene fortsetter i blokkleiligheten til Natalias avdøde mor, men flokken er mindre enn tidligere, både på grunn av indre stridigheter og fraflytting.

Kamenka

Forsamlingshuset i Kamenka, nord i Transnistria, er blitt et tjenlig samlingssted for flokken der. Det er lang avstand fra Tiraspol. Derfor kan ikke Vladimir besøke dem så ofte, men

*«Når mine urolige tanker blir
mange i mitt hjerte, da opplever
din trøst min sjel.» Sal 94:19*

det er regelmessige gudstjenester der. Også denne forsamlingen har opplevd noen indre stridigheter, og Vladimir Moser har måttet øve alvorlig menighetstukt. Nå ser det ut til at det har blitt mer ro og stabile forhold igjen.

Chisinau

I Chisinau (Kishinev) har teologistudenten Slavik (Vjatsjeslav Midar) hatt praksis de siste månedene. Han er ikke helt ferdig med sine studier ved Missourisynodens seminar i Novosibirsk, slik at en del av tiden har gått med til studier og besøk ved seminaret i Russland. Tanken er at Slavik skal ansettes på prøve for ett år fra høsten av. Han vil få hovedansvar for forsamlingen i Chisinau, samt å drive mer oppsøkende og utadrettet arbeid i hovedstaden.

Andre steder

I Bender, ved siden av Tiraspol, bor det noen få lutheranere. De får fortsatt enkelte besøk av Vladimir.

Kolosovo, Karmanova og Krasnogorka er andre steder som besøkes. Alle disse stedene mangler luthersk forsamling, men gjennom humanitær hjelp og skolebesøk har Natalia og Vladimir fått en viss kontakt med enkeltpersoner og familier. Denne kontakten bruker de til å samle barn og andre til enkle samvær og katekismundervisning. I Krasnogorka er det kjøpt en liten jordeiendom med tanke på et lite leirsted.

Humanitær hjelp

Det har vært vanskelig å komme inn med hjelpesendinger. Myndighetene i Transnistria legger mange hindringer i veien, ikke minst ved tollbehandlingen på grensen. Transport-selskapene vegrer seg derfor for å kjøre, i frykt for å bli stående fast i tollene.

I stedet må vi heller kjøpe nødvendige artikler i Transnistria og gi det til dem som trenger det mest. Flere har fått slik hjelp i løpet av det siste året, både til medisiner, mat og annet nødvendig.

Besøk fra Norge

Siden forrige årsmøte har det vært fire besøk fra Norge:

2.-14. oktober 2008: Karl Bø og Ingar Gangås – møter og samtaler om arbeidet.

20.-24. november 2008: Per Bergene Holm – møter i Tiraspol.

15.-20. april 2009: Per Bergene Holm – samtaler i Chisinau om Boris' situasjon og om arbeidet.

15.-22. juni 2009: Per Bergene Holm – leir/bibelkurs utenfor Chisinau og samtaler om arbeidet.

Støtte framover

Vi vil minne om at dere fortsatt må huske på Boris og familien, og de andre lutherske kristne i Moldova. Be også om at vi må bli ledet til å ta de rette avgjørelser for arbeidet. Er tiden snart inne til å flytte virksomhetens sentrum ut av Transnistria og til Moldova og hovedstaden Chisinau?

Per Bergene Holm

Guds ord renner så stille

Årsmelding fra Bibelskolen på Fossnes 2008/2009

Fra Gihon-kilden i Jerusalem renner det vann til Siloa-dammen. Det er ingen brusende elv, men en sakte og stille strøm av vann. Om denne stadige og stille strømmen ikke kunne måle seg med de mektige og brusende flodene Eufrat og Tigris, ga vannet liv til Jerusalem. Der hadde de nok til å livberge seg. Der var alt de trengte, også i nødstider.

I Jesaja 8:6 taler Gud til dem som «forakter Siloas vann, de som renner så stille». Det er Juda med kong Akas i spissen det tenkes på. Juda og Jerusalem var i nød. Mektige fiender truet. Mot dette, forkynner Gud sitt evige råd, løftet om jomfruen som skal føde en sønn, Immanuel. Gud skal fullføre sitt råd, og det folk som setter sin lit til det, skal holde stand. Men det svarte ikke til tidens krav, syntes Akas. Han så hvilke mektige krefter som utfoldet seg hos dem som hadde tatt imot innflytelsen fra Assyria, og hans håp var vendt den veien. Da sier Gud at Assyria skal slå inn over landet som en flodbølge. Det skal ikke bli til liv, men til død.

Forakter vi også Siloas vann som renner så stille? Ordet om Guds evige råd, om Guds Sønn, jomfruens sønn, som led og døde for våre synder. Er det vårt håp, det vi setter vår lit til – den stadige understrøm og kilde i vårt liv? Eller forakter vi det og vender oss til de brusende og mektige bølger i tiden,

og venter at vi der skal få noe langt mer kraftfullt?

Det menneskelig storslåtne skyter opp og ser til en tid herlig og flott ut, som blomsten på marken. Men det står bare en kort tid, så visner det og dør. Det har ikke varig liv i seg. Slik er det ikke med det som er født av Gud. Guds ord kan virke uanselig og svakt, men det er ånd og liv. Og det som er virket av dette Ordet taper seg ikke, men lever og blir, for det er av uforgjengelig sæd.

Det er vår bønn for Bibelskolen på Fossnes, at elevene skal få møte Siloas vann som renner så stille og at det skal bli den stadige understrøm i deres liv. Der det skjer, blir det som et tre som er plantet ved rennende bekker (Sal 1).

Skole- og internatdriften

Vi begynte høsten 2008 med 17 elever på heltid. Tre av disse skulle bare gå høstkurset, de øvrige helårskurset. Et par av elevene sluttet. Samtidig kom det nye til, slik at vi ved tellingen i april hadde 14 elever. Det var større sprik i elevflokken enn det vi har vært vant med, og det har vært en utfordring både med tanke på undervisning og oppfølging i internatet. Til tross for en del fravær hos noen av elevene, og en del sykdom, har det samlet sett vært et godt skoleår. Vi må be om at Ordet må bære frukt i hjertene! →

Også dette året opplevde vi god oppslutning om bibelkurset i november. Bibelhelgen i februar ble som i fjor lagt opp som et mer lokalt arrangement.

I tillegg til elevene, har vi hatt flere leietakere i internatet, noe som har vært til berikelse for miljøet. Alle leilighetene har vært utleid, og i tillegg de fleste rommene på Solbakken.

I skrivende stund har vi tatt opp 10 elever til kommende skoleår, og vi vet også om minst tre til som tenker på å søke. Fire av søkerne kommer fra Guinea Bissau (via Flymisjonen), og det vil kreve et eget opplegg å følge opp dem.

Personalet

Sara Heian har sluttet i sin stilling som husmor etter endt permisjon, men tar fortsatt en god del av regnskapet på frivillig basis. Elin Nilsson har også dette året vært husmor. Mirjam Holmgren var husmorassistent i høsthalvåret. Konrad Fjell har fortsatt i sitt timelærerengasjement. Ellers har personalsituasjonen vært uforandret: Sigbjørn Agnalt (50%) og Lars

Fossdal (20%) er lærere. Martin Fjære (65%) er lærer og vaktmester. André Heian (50%) er vaktmester og husfar.

Økonomi

Regnskapet for 2008 viser et driftsunderskudd på kr. 771.686 etter avskrivninger for Bibelskolen på Fossnes Eiendom. Før avskrivninger er underskuddet kr. 320.985. For Bibelskolen på Fossnes viser regnskapet for 2008 et overskudd på kr. 311.077. Samlet går virksomhetene på Fossnes derfor tilnærmet i balanse før avskrivninger, og har et samlet underskudd på kr. 460.609 etter avskrivninger. I tillegg er det også i år gjort enkelte investeringer på bygningssiden som ikke belastes driften, men balansen.

Underskudd og investeringer i bygningene er som tidligere år dekket opp med lån i NLLs hovedkasse.

Vi er nå inne i en byggeperiode på Fossnes. Det installeres flisfyringsanlegg og møtesalen utvides. Håpet er at sparte utgifter til fyring skal dekke inn disse investeringene og bidra til lavere driftsutgifter på sikt.

Styrets sammensetning

Styret består av Jan Endre Aasmundtveit (formann), Tollef Fjære (nestformann) og Magne Ekanger (sekretær), og Per Brattgjerd og Reidar Heian som styremedlemmer. Asbjørn Fossli er 1. varamann. Martin Fjære har vært personalrepresentant og Marcus Söderberg elevrepresentant.

Jan Endre Aasmundtveit, formann
Per Bergene Holm, rektor

Åpningshelg

for Bibelskolen på Fossnes
fredag 21.-23. august
Taler: Egon Kattner (DK)

Nytt fra bibelskolen

Av Per Bergene Holm

Ny varmeløsning

Styret for Bibelskolen på Fossnes har i flere år drøftet ny løsning for oppvarming av lokalene. Det har vært den desidert største driftskostnaden etter lønninger. Det er et mål å redusere kostnadene slik at vi kan klare å drive bibelskolen i framtiden selv om vi skulle miste statsstøtten, som er svært usikker. Inntil nå har oppvarmingen skjedd gjennom fjernvarme fra Fossnes AS og panelovner. Det har blitt relativt kostbart. Vi vurderte installering av varmepumper, men til slutt falt valget på flisfyringsanlegg.

Møtesal

Et annet tilbakevendende spørsmål er møtesalen. Den har lav takhøyde og dårlig luft, og er gulvkald om vinteren. Det har vært drøftet å fjerne betongtaket, men kostnadene har blitt for store i forhold til gevinsten.

Nå utvides møtesalen mot øst ved å forlenge eksisterende bygg. Kjelleren under blir lagerrom, og flisfyringsanlegget installeres i en del av eksisterende kjeller der det tidligere bare var jordgulv.

Kostnadsramme

Kostnader til flisfyringsanlegget er stipulert til én million kroner, ny kjeller og møtesal til to millioner. Målet er at ny varmeløsning skal gi oss en innsparing på 150.000 kroner pr. år.

Byggesøknad ble sendt i fjor sommer. På høsten fikk vi tilsagn om offentlig tilskudd på 167.500 kroner til flisfyringsanlegg.

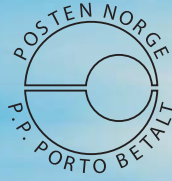
Framdrift

På nyåret fikk vi byggesøknaden godkjent. Flisfyringsanlegget ble levert i vår, og nå står kjelleren så godt som ferdig. Montering av flisfyren og tilkobling til sentralvarmeanlegget skjer snart. Alle arbeider og innkjøp gjort til nå, er betalt (delvis med midler lånt fra NLLs hovedkasse), men nå er kassen så godt som tom. Vi har en låneramme på én million, og av den er det brukt 250.000 kroner. Oppføring av vegger og tak i den nye møtesalen er utsatt inntil videre.

Ny personalbolig

I løpet av våren ble det bestemt å bygge ny personalbolig. Sara og André Heian ønsker å bosette seg på skoleområdet, og siden reguleringsplanen gir rom for en personalbolig til, ønsker styret å legge til rette for dette. Det er en stor verdi å ha personalet boende på området. Sara og Andre går inn med et innskudd på 3/4 av byggesummen, og Bibelskolen på Fossnes Eiendom dekker 1/4. Skolens andel vil bli på ca. 500.000 kroner, og vi har valgt å prioritere dette fremfor å gjøre møtesalen ferdig i år.

L&E

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Det onde hjertet

Barnestykke av Johannes Thorvaldsen

Vi sier mye rart, både dere barn og vi voksne. Noen ganger sier vi at den som river i stykker noe, har kløe i fingrene. Sånn kløe i fingrene hadde dessverre jeg også da jeg var liten. Tenk, en dag fant jeg på å plukke i stykker en av de fineste rosene i mors blomsterbed. Rosen var så fin, og det duftet deilig av den.

Men hvordan var den inni, tro? Ja, det var det jeg måtte vite.

Jeg plukket og plukket, så bladene drysset omkring meg. Snart var jeg ved de innerste bladene. Men da skulle dere ha sett meg. Jeg holdt på å kaste fra meg det som var igjen av rosen.

Tenk, det kom krypende ut noen stygge, svarte dyr som fór oppover hånden min. De hadde sittet lunt og godt der inne og gnagd på de fine hjertebladene. Nå kom lyset og skremte dem. De tålte ikke lyset.

Hvem skulle ha trodd at det var noe slikt inni den fine rosen?

Noen ganger tenker jeg når jeg ser en flokk sunne, friske gutter og jenter: De likner en fin blomsterbukett.

Dere behøver ikke bli stolte for det. Det er Gud som har gitt dere de fine øynene og de friske kinnene.

Men jeg må nok fortelle dere at jeg tenker litt mer også. Der inne i hjertene til disse fine menneskeblomstene er det også noen stygge «dyr» som er redd for lyset.

Det er ikke insekter. Det er stygge tanker og lyst til det som er ondt. De kalles synd, vet dere. Hvis ikke lyset fra Jesus kommer inn, trives disse tankene godt, akkurat som de svarte dyrene gjorde i rosen heime i hagen.

Derfor må vi slippe lyset inn i hjertet. Bibelordet vårt i dag står i Salme 51:12:

«Gud, skap i meg et rent hjerte, og forny en stadig ånd inne i meg!»

Det var en konge som bad slik. Han slapp lyset inn. Det gjør vi også hvis vi ber slik:

«Kjære Jesus! Rens hjertet mitt fra alt stygt, og hjelp meg å gjøre det du vil».

*Fra barneandaktsboken
«La de små barn komme»,
Lunde forlag, 1991*